

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 14

Rozeslána dne 15. května 2009

Cena Kč 54,–

O B S A H:

39. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí Českou republikou Úmluvy o zachování nemateriálního kulturního dědictví
40. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a Rakouskou spolkovou vládou o propojení české rychlostní silnice R 52 a rakouské dálnice A 5 na česko-rakouských státních hranicích
-

39**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 17. října 2003 byla v Paříži přijata Úmluva o zachování nemateriálního kulturního dědictví.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky.

Listina o přijetí Úmluvy Českou republikou, podepsaná prezidentem republiky dne 22. prosince 2008, byla uložena u generálního ředitele UNESCO, depozitáře Úmluvy, dne 18. února 2009.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 34 dne 20. dubna 2006. Pro Českou republiku vstupuje v platnost na základě ustanovení téhož článku dne 18. května 2009.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhláší současně.

**CONVENTION FOR THE SAFEGUARDING
OF THE INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE**

Paris, 17 October 2003

PŘEKLAD

ÚMLUVA O ZACHOVÁNÍ
NEMATERIÁLNÍHO KULTURNÍHO DĚDICTVÍ

Paříž, 17. října 2003

CONVENTION FOR THE SAFEGUARDING OF THE INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization hereinafter referred to as UNESCO, meeting in Paris, from 29 September to 17 October 2003, at its 32nd session,

Referring to existing international human rights instruments, in particular to the Universal Declaration on Human Rights of 1948, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 1966, and the International Covenant on Civil and Political Rights of 1966,

Considering the importance of the intangible cultural heritage as a mainspring of cultural diversity and a guarantee of sustainable development, as underscored in the UNESCO Recommendation on the Safeguarding of Traditional Culture and Folklore of 1989, in the UNESCO Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001, and in the Istanbul Declaration of 2002 adopted by the Third Round Table of Ministers of Culture,

Considering the deep-seated interdependence between the intangible cultural heritage and the tangible cultural and natural heritage,

Recognizing that the processes of globalization and social transformation, alongside the conditions they create for renewed dialogue among communities, also give rise, as does the phenomenon of intolerance, to grave threats of deterioration, disappearance and destruction of the intangible cultural heritage, in particular owing to a lack of resources for safeguarding such heritage,

Being aware of the universal will and the common concern to safeguard the intangible cultural heritage of humanity,

Recognizing that communities, in particular indigenous communities, groups and, in some cases, individuals, play an important role in the production, safeguarding, maintenance and re-creation of the intangible cultural heritage, thus helping to enrich cultural diversity and human creativity,

Noting the far-reaching impact of the activities of UNESCO in establishing normative instruments for the protection of the cultural heritage, in particular the Convention for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of 1972,

Noting further that no binding multilateral instrument as yet exists for the safeguarding of the intangible cultural heritage,

Considering that existing international agreements, recommendations and resolutions concerning the cultural and natural heritage need to be effectively enriched and supplemented by means of new provisions relating to the intangible cultural heritage,

Considering the need to build greater awareness, especially among the younger generations, of the importance of the intangible cultural heritage and of its safeguarding,

Considering that the international community should contribute, together with the States Parties to this Convention, to the safeguarding of such heritage in a spirit of cooperation and mutual assistance,

ÚMLUVA O ZACHOVÁNÍ NEMATERIÁLNÍHO KULTURNÍHO DĚDICTVÍ

Generální konference Organizace spojených národů pro vzdělání, vědu a kulturu, dále jen UNESCO, na svém 32. zasedání konaném ve dnech 29. září až 17. října 2003 v Paříži,

odkazujíc na stávající mezinárodní právní nástroje týkající se lidských práv, zejména na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948, Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech z roku 1966 a na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech z roku 1966,

majíc na zřeteli význam nemateriálního kulturního dědictví jako hybné síly kulturní rozmanitosti a záruky trvale udržitelného rozvoje, jak byl zdůrazněn Doporučením UNESCO na zachování tradiční a lidové kultury z roku 1989, Všeobecnou deklarací UNESCO ke kulturní rozmanitosti z roku 2001 a Istanbulskou deklarací z roku 2002 přijatou Třetím kulatým stolem ministrů kultury,

majíc na zřeteli hlubokou vzájemnou propojenost mezi nemateriálním kulturním dědictvím a hmotným kulturním a přírodním dědictvím,

uznávajíc, že procesy globalizace a společenských přeměn vedle podmínek, které vytvářejí pro obnovovaný dialog mezi společnostmi, dávají vzniknout – podobně jako fenomén nesnášenlivosti – vážné hrozbě poškození, vymizení nebo zničení nemateriálního kulturního dědictví, především v důsledku nedostatečných prostředků na zachování tohoto dědictví,

vědoma si všeobecné vůle a společného zájmu chránit nemateriální kulturní dědictví lidstva,

uznávajíc, že společnosti, zejména společnosti původních obyvatel, skupiny a v některých případech i jednotlivci sehrávají důležitou úlohu při vzniku, zachování, udržení a přetváření nemateriálního kulturního dědictví, čímž napomáhají k obohacení kulturní rozmanitosti a lidské tvořivosti,

zaznamenávajíc dalekosáhlý dosah činností UNESCO při zavádění normativních nástrojů na zachování kulturního dědictví, především Úmluvy o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví z roku 1972,

zaznamenávajíc dále, že dosud nebyl přijat závazný mnohostranný nástroj na zachování nemateriálního kulturního dědictví,

majíc na zřeteli, že stávající mezinárodní dohody, doporučení a usnesení týkající se kulturního a přírodního dědictví je třeba účinně obohatit a doplnit novými ustanoveními pro nemateriální kulturní dědictví,

majíc na zřeteli nezbytnost posílit, především mezi mladšími generacemi, vědomí důležitosti nemateriálního kulturního dědictví a jeho zachování,

majíc na zřeteli, že mezinárodní společnosti by mělo, spolu se smluvními státy této Úmluvy, přispět k zachování tohoto dědictví v duchu spolupráce a vzájemné pomoci,

Recalling UNESCO's programmes relating to the intangible cultural heritage, in particular the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity,

Considering the invaluable role of the intangible cultural heritage as a factor in bringing human beings closer together and ensuring exchange and understanding among them,

Adopts this Convention on this seventeenth day of October 2003.

I. General provisions

Article 1 – Purposes of the Convention

The purposes of this Convention are:

- (a) to safeguard the intangible cultural heritage;
- (b) to ensure respect for the intangible cultural heritage of the communities, groups and individuals concerned;
- (c) to raise awareness at the local, national and international levels of the importance of the intangible cultural heritage, and of ensuring mutual appreciation thereof;
- (d) to provide for international cooperation and assistance.

Article 2 – Definitions

For the purposes of this Convention,

1. The “intangible cultural heritage” means the practices, representations, expressions, knowledge, skills – as well as the instruments, objects, artefacts and cultural spaces associated therewith – that communities, groups and, in some cases, individuals recognize as part of their cultural heritage. This intangible cultural heritage, transmitted from generation to generation, is constantly recreated by communities and groups in response to their environment, their interaction with nature and their history, and provides them with a sense of identity and continuity, thus promoting respect for cultural diversity and human creativity. For the purposes of this Convention, consideration will be given solely to such intangible cultural heritage as is compatible with existing international human rights instruments, as well as with the requirements of mutual respect among communities, groups and individuals, and of sustainable development.

2. The “intangible cultural heritage”, as defined in paragraph 1 above, is manifested *inter alia* in the following domains:

- (a) oral traditions and expressions, including language as a vehicle of the intangible cultural heritage;
- (b) performing arts;
- (c) social practices, rituals and festive events;
- (d) knowledge and practices concerning nature and the universe;
- (e) traditional craftsmanship.

připomínajíc programy UNESCO týkající se nemateriálního kulturního dědictví, především Prohlášení mistrovských děl ústního a nemateriálního dědictví lidstva,

majíc na zřeteli neocenitelnou úlohu nemateriálního kulturního dědictví jako faktoru sbližujícího lidské bytosti a zajišťujícího výměnu a porozumění mezi nimi,

přijímá tuto Úmluvu sedmnáctého října 2003.

I. Obecná ustanovení

Článek 1 – Cíle Úmluvy

Cíle této Úmluvy jsou:

- a) zachovat nemateriální kulturní dědictví;
- b) zajistit úctu k nemateriálnímu kulturnímu dědictví dotčených společenství, skupin a jednotlivců;
- c) zvýšit na místní, národní a mezinárodní úrovni vědomí důležitosti nemateriálního kulturního dědictví a důležitosti zajistit jeho vzájemné uznávání;
- d) pečovat o mezinárodní spolupráci a pomoc.

Článek 2 – Vymezení pojmů

Pro účely této Úmluvy:

1. „Nemateriálním kulturním dědictvím“ se rozumí zkušenosti, znázornění, vyjádření, znalosti, dovednosti, jakož i nástroje, předměty, artefakty a kulturní prostory s nimi související, které společenství, skupiny a v některých případech též jednotlivci považují za součást svého kulturního dědictví. Toto nemateriální kulturní dědictví, předávané z pokolení na pokolení, je společenstvími a skupinami lidí neustále přetvářeno v závislosti na jejich prostředí, na jejich interakci s přírodou a na jejich historii, dává jim pocit identity a kontinuity, podporuje takto úctu ke kulturní rozmanitosti a lidské tvořivosti. Pro účely této Úmluvy se bere v úvahu pouze nemateriální kulturní dědictví slučitelné se stávajícími mezinárodními nástroji týkajícími se lidských práv, jakož i se zásadami vzájemné úcty mezi společenstvími, skupinami i jednotlivci a trvale udržitelného rozvoje.

2. „Nemateriální kulturní dědictví“ vymezené v odstavci 1 tohoto článku se projevuje mimo jiné v těchto oblastech:

- a) ústní tradice a vyjádření, včetně jazyka jakožto prostředku nemateriálního kulturního dědictví,
- b) interpretační umění,
- c) společenské zvyklosti, obřady a slavnostní události,
- d) vědomosti a zkušenosti týkající se přírody a vesmíru,
- e) dovednosti spojené s tradičními řemesly.

3. “Safeguarding” means measures aimed at ensuring the viability of the intangible cultural heritage, including the identification, documentation, research, preservation, protection, promotion, enhancement, transmission, particularly through formal and non-formal education, as well as the revitalization of the various aspects of such heritage.

4. “States Parties” means States which are bound by this Convention and among which this Convention is in force.

5. This Convention applies *mutatis mutandis* to the territories referred to in Article 33 which become Parties to this Convention in accordance with the conditions set out in that Article. To that extent the expression “States Parties” also refers to such territories.

Article 3 – Relationship to other international instruments

Nothing in this Convention may be interpreted as:

- (a) altering the status or diminishing the level of protection under the 1972 Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of World Heritage properties with which an item of the intangible cultural heritage is directly associated; or
- (b) affecting the rights and obligations of States Parties deriving from any international instrument relating to intellectual property rights or to the use of biological and ecological resources to which they are parties.

II. Organs of the Convention

Article 4 – General Assembly of the States Parties

1. A General Assembly of the States Parties is hereby established, hereinafter referred to as “the General Assembly”. The General Assembly is the sovereign body of this Convention.

2. The General Assembly shall meet in ordinary session every two years. It may meet in extraordinary session if it so decides or at the request either of the Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage or of at least one-third of the States Parties.

3. The General Assembly shall adopt its own Rules of Procedure.

Article 5 – Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

1. An Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage, hereinafter referred to as “the Committee”, is hereby established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties, elected by the States Parties meeting in General Assembly, once this Convention enters into force in accordance with Article 34.

2. The number of States Members of the Committee shall be increased to 24 once the number of the States Parties to the Convention reaches 50.

3. „Zachováním“ se rozumějí opatření, jejichž cílem je zajistit životaschopnost nemateriálního kulturního dědictví, včetně jeho identifikace, dokumentace, výzkumu, udržení, ochrany, podpory, zhodnocování, předávání, především prostřednictvím formální i neformální výchovy, jakož i revitalizace různých aspektů tohoto dědictví.

4. „Smluvními státy“ se rozumějí státy, které jsou touto Úmluvou vázány a mezi nimiž tato Úmluva vstoupila v platnost.

5. Tato Úmluva se *mutatis mutandis* vztahuje na území uvedená v článku 33, která se stanou stranami této Úmluvy v souladu s podmínkami vymezenými v uvedeném článku. V tomto rozsahu se výraz „smluvní státy“ vztahuje též na tato území.

Článek 3 – Vztah k jiným mezinárodním nástrojům

Nic v této Úmluvě nemůže být vykládáno jako:

- a) měnící status nebo snižující úroveň ochrany statků prohlášených za světové dědictví podle Úmluvy o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví z roku 1972, s nimiž je přímo spojen prvek nemateriálního kulturního dědictví; nebo
- b) ovlivňující práva a povinnosti smluvních států vyplývající z jakéhokoliv mezinárodního nástroje, jehož jsou tyto státy smluvní stranou a vztahujícího se k právům duševního vlastnictví nebo k užívání biologických a ekologických zdrojů.

II. Orgány Úmluvy

Článek 4 – Valné shromáždění smluvních států

1. Ustavuje se Valné shromáždění smluvních států (dále jen „Valné shromáždění“). Valné shromáždění je svrchovaným orgánem této Úmluvy.

2. K řádnému zasedání se Valné shromáždění schází každé dva roky. K mimořádnému zasedání se může sejít buď z vlastního rozhodnutí, nebo na žádost Mezivládního výboru na zachování nemateriálního kulturního dědictví či alespoň jedné třetiny smluvních států.

3. Valné shromáždění přijímá svůj jednací řád.

Článek 5 – Mezivládní výbor pro zachování nemateriálního kulturního dědictví

1. Při UNESCO se tímto ustavuje Mezivládní výbor pro zachování nemateriálního kulturního dědictví (dále jen „Výbor“). Výbor se skládá ze zástupců 18 smluvních států zvolených smluvními státy na Valném shromáždění poté, co tato Úmluva vstoupí v platnost v souladu s článkem 34.

2. Počet členských států Výboru se zvýší na 24, jakmile počet smluvních států Úmluvy dosáhne 50.

Article 6 – Election and terms of office of States Members of the Committee

1. The election of States Members of the Committee shall obey the principles of equitable geographical representation and rotation.
2. States Members of the Committee shall be elected for a term of four years by States Parties to the Convention meeting in General Assembly.
3. However, the term of office of half of the States Members of the Committee elected at the first election is limited to two years. These States shall be chosen by lot at the first election.
4. Every two years, the General Assembly shall renew half of the States Members of the Committee.
5. It shall also elect as many States Members of the Committee as required to fill vacancies.
6. A State Member of the Committee may not be elected for two consecutive terms.
7. States Members of the Committee shall choose as their representatives persons who are qualified in the various fields of the intangible cultural heritage.

Article 7 – Functions of the Committee

Without prejudice to other prerogatives granted to it by this Convention, the functions of the Committee shall be to:

- (a) promote the objectives of the Convention, and to encourage and monitor the implementation thereof;
- (b) provide guidance on best practices and make recommendations on measures for the safeguarding of the intangible cultural heritage;
- (c) prepare and submit to the General Assembly for approval a draft plan for the use of the resources of the Fund, in accordance with Article 25;
- (d) seek means of increasing its resources, and to take the necessary measures to this end, in accordance with Article 25;
- (e) prepare and submit to the General Assembly for approval operational directives for the implementation of this Convention;
- (f) examine, in accordance with Article 29, the reports submitted by States Parties, and to summarize them for the General Assembly;
- (g) examine requests submitted by States Parties, and to decide thereon, in accordance with objective selection criteria to be established by the Committee and approved by the General Assembly for:

Článek 6 – Volba a funkční období členských států Výboru

1. Volba členských států Výboru se řídí zásadami spravedlivého zeměpisného zastoupení a střídání.
2. Členské státy Výboru jsou voleny na období čtyř let smluvními státy Úmluvy shromážděnými ve Valné shromáždění.
3. Funkční období poloviny členských států Výboru, které jsou zvoleny při první volbě, je však omezeno na dva roky. Tyto státy budou určeny při této první volbě losováním.
4. Každé dva roky Valné shromáždění obmění polovinu členských států Výboru.
5. Valné shromáždění rovněž volí tolik členských států Výboru, kolik je třeba pro obsazení uprázdněných míst.
6. Stát nemůže být do Výboru zvolen na dvě po sobě jdoucí funkční období.
7. Členské státy Výboru si pro své zastupování vyberou osoby kvalifikované v různých oblastech nemateriálního kulturního dědictví.

Článek 7 – Funkce Výboru

Aniž by byly dotčeny jiné pravomoci udělené touto Úmluvou, jsou funkce Výboru následující:

- a) podporovat záměry této Úmluvy, povzbuzovat a sledovat její provádění;
- b) poskytovat poučení o nejlepších praktických postupech a činit doporučení k opatřením na zachování nemateriálního kulturního dědictví;
- c) připravovat a Valnému shromáždění předkládat ke schválení návrh plánu na užití zdrojů Fondu v souladu s článkem 25;
- d) hledat prostředky pro navýšení svých zdrojů a za tím účelem přijímat nezbytná opatření podle ustanovení článku 25;
- e) připravovat a Valnému shromáždění předkládat ke schválení prováděcí směrnice k realizaci této Úmluvy;
- f) posuzovat zprávy předložené smluvními státy v souladu s článkem 29 a činit z nich souhrn pro Valné shromáždění;
- g) posuzovat žádosti předložené smluvními státy a rozhodovat o nich podle objektivních kritérií výběru stanovených Výborem a schválených Valným shromážděním o:

- (i) inscription on the lists and proposals mentioned under Articles 16, 17 and 18;
- (ii) the granting of international assistance in accordance with Article 22.

Article 8 – Working methods of the Committee

1. The Committee shall be answerable to the General Assembly. It shall report to it on all its activities and decisions.
2. The Committee shall adopt its own Rules of Procedure by a two-thirds majority of its Members.
3. The Committee may establish, on a temporary basis, whatever ad hoc consultative bodies it deems necessary to carry out its task.
4. The Committee may invite to its meetings any public or private bodies, as well as private persons, with recognized competence in the various fields of the intangible cultural heritage, in order to consult them on specific matters.

Article 9 – Accreditation of advisory organizations

1. The Committee shall propose to the General Assembly the accreditation of non-governmental organizations with recognized competence in the field of the intangible cultural heritage to act in an advisory capacity to the Committee.
2. The Committee shall also propose to the General Assembly the criteria for and modalities of such accreditation.

Article 10 – The Secretariat

1. The Committee shall be assisted by the UNESCO Secretariat.
2. The Secretariat shall prepare the documentation of the General Assembly and of the Committee, as well as the draft agenda of their meetings, and shall ensure the implementation of their decisions.

III. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the national level

Article 11 – Role of States Parties

Each State Party shall:

- (a) take the necessary measures to ensure the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;
- (b) among the safeguarding measures referred to in Article 2, paragraph 3, identify and define the various elements of the intangible cultural heritage present in its territory, with the participation of communities, groups and relevant non-governmental organizations.

- i) zápis na seznamy a o návrzích uvedených v člancích 16, 17 a 18,
- ii) poskytnutí mezinárodní pomoci v souladu s článkem 22.

Článek 8 – Metody práce Výboru

1. Výbor je odpovědný Valnému shromáždění. Předkládá mu zprávy o všech svých činnostech a rozhodnutích.
2. Výbor přijímá svůj jednací řád dvoutřetinovou většinou členů.
3. Výbor může ustavit dočasné *ad hoc* poradní orgány, které považuje za nezbytné pro plnění svých úkolů.
4. Výbor může přizvat na své zasedání veřejné nebo soukromé organizace, jakož i soukromé osoby, mající uznávanou způsobilost v různých oblastech nemateriálního kulturního dědictví, aby s nimi konzultoval specifické otázky.

Článek 9 – Akreditace poradních organizací

1. Výbor navrhuje Valnému shromáždění akreditaci nevládních organizací s uznávanou způsobilostí v oblasti nemateriálního kulturního dědictví, které budou mít poradní funkci.
2. Výbor navrhuje Valnému shromáždění rovněž kritéria a formy akreditace.

Článek 10 – Sekretariát

1. Výboru pomáhá Sekretariát UNESCO.
2. Sekretariát připravuje dokumentaci Valného shromáždění a Výboru, jakož i návrh programu jejich schůzí a zajišťuje výkon jejich rozhodnutí.

III. Zachování nemateriálního kulturního dědictví na národní úrovni

Článek 11 – Úloha smluvních států

Každý smluvní stát:

- a) přijímá nezbytná opatření pro zajištění zachování nemateriálního kulturního dědictví vyskytujícího se na jeho území;
- b) v rámci ochranných opatření zmíněných v článku 2, odstavec 3 identifikuje a definuje různé prvky nemateriálního kulturního dědictví vyskytující se na jeho území za účasti příslušných společenství, skupin i nevládních organizací.

Article 12 – Inventories

1. To ensure identification with a view to safeguarding, each State Party shall draw up, in a manner geared to its own situation, one or more inventories of the intangible cultural heritage present in its territory. These inventories shall be regularly updated.
2. When each State Party periodically submits its report to the Committee, in accordance with Article 29, it shall provide relevant information on such inventories.

Article 13 – Other measures for safeguarding

To ensure the safeguarding, development and promotion of the intangible cultural heritage present in its territory, each State Party shall endeavour to:

- (a) adopt a general policy aimed at promoting the function of the intangible cultural heritage in society, and at integrating the safeguarding of such heritage into planning programmes;
- (b) designate or establish one or more competent bodies for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;
- (c) foster scientific, technical and artistic studies, as well as research methodologies, with a view to effective safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular the intangible cultural heritage in danger;
- (d) adopt appropriate legal, technical, administrative and financial measures aimed at:
 - (i) fostering the creation or strengthening of institutions for training in the management of the intangible cultural heritage and the transmission of such heritage through forums and spaces intended for the performance or expression thereof;
 - (ii) ensuring access to the intangible cultural heritage while respecting customary practices governing access to specific aspects of such heritage;
 - (iii) establishing documentation institutions for the intangible cultural heritage and facilitating access to them.

Article 14 – Education, awareness-raising and capacity-building

Each State Party shall endeavour, by all appropriate means, to:

- (a) ensure recognition of, respect for, and enhancement of the intangible cultural heritage in society, in particular through:
 - (i) educational, awareness-raising and information programmes, aimed at the general public, in particular young people;
 - (ii) specific educational and training programmes within the communities and groups concerned;

Článek 12 – Soupisy

1. K zajištění identifikace zaměřené na zachování nemateriálního kulturního dědictví sestavuje každý smluvní stát způsobem, který odpovídá jeho situaci, jeden nebo více soupisů nemateriálního kulturního dědictví vyskytujícího se na jeho území. Takovéto soupisy budou pravidelně aktualizovány.

2. Každý smluvní stát poskytuje příslušné informace týkající se těchto soupisů, když periodicky předkládá podle článku 29 svou zprávu Výboru.

Článek 13 – Další záchovná opatření

K zajištění zachování, rozvoje a podpory nemateriálního kulturního dědictví, které se nachází na jeho území, smluvní stát usiluje o:

- a) přijetí obecné politiky zaměřené na podporu funkce nemateriálního kulturního dědictví ve společnosti a na zahrnutí zachování tohoto dědictví do plánovacích programů;
- b) určení nebo zřízení jednoho či více orgánů příslušných k zachování nemateriálního kulturního dědictví, které se vyskytuje na jeho území;
- c) podporu vědeckých, technických a uměleckých studií, jakož i metodologií výzkumu, pro účinné zachování nemateriálního kulturního dědictví, a to zejména ohroženého nemateriálního kulturního dědictví;
- d) přijetí vhodných právních, technických, správních a finančních opatření zaměřených na:
 - i) podporu vzniku nebo posílení institucí pro vzdělávání v oblasti správy nemateriálního kulturního dědictví a předávání tohoto dědictví na shromážděních a v prostorách určených k předvádění nebo vyjadřování tohoto dědictví;
 - ii) zajištění přístupu k nemateriálnímu kulturnímu dědictví při dodržení obvyklých postupů, jimiž se řídí přístup ke specifickým aspektům tohoto dědictví;
 - iii) zřízení institucí pro dokumentaci nemateriálního kulturního dědictví a usnadnění přístupu k nim.

Článek 14 – Výchova, osvěta a posilování kapacit

Každý smluvní stát všemi vhodnými prostředky usiluje:

- a) podporovat uznání, úctu a posilování prestiže nemateriálního kulturního dědictví ve společnosti, zejména prostřednictvím:
 - i) výchovných, osvětových a informačních programů zaměřených na širokou veřejnost, především mládež,
 - ii) zvláštních výchovných a vzdělávacích programů uvnitř příslušných společenství a skupin,

- (iii) capacity-building activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular management and scientific research; and
- (iv) non-formal means of transmitting knowledge;
- (b) keep the public informed of the dangers threatening such heritage, and of the activities carried out in pursuance of this Convention;
- (c) promote education for the protection of natural spaces and places of memory whose existence is necessary for expressing the intangible cultural heritage.

Article 15 – Participation of communities, groups and individuals

Within the framework of its safeguarding activities of the intangible cultural heritage, each State Party shall endeavour to ensure the widest possible participation of communities, groups and, where appropriate, individuals that create, maintain and transmit such heritage, and to involve them actively in its management.

IV. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the international level

Article 16 – Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity

1. In order to ensure better visibility of the intangible cultural heritage and awareness of its significance, and to encourage dialogue which respects cultural diversity, the Committee, upon the proposal of the States Parties concerned, shall establish, keep up to date and publish a Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity.
2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this Representative List.

Article 17 – List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding

1. With a view to taking appropriate safeguarding measures, the Committee shall establish, keep up to date and publish a List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding, and shall inscribe such heritage on the List at the request of the State Party concerned.
2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this List.
3. In cases of extreme urgency – the objective criteria of which shall be approved by the General Assembly upon the proposal of the Committee – the Committee may inscribe an item of the heritage concerned on the List mentioned in paragraph 1, in consultation with the State Party concerned.

Article 18 – Programmes, projects and activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage

1. On the basis of proposals submitted by States Parties, and in accordance with criteria to be defined by the Committee and approved by the General Assembly, the Committee shall periodically select and promote national, subregional and regional programmes, projects and

- iii) činností posilujících kapacity pro zachování nemateriálního kulturního dědictví, především správy a vědeckého výzkumu, a
- iv) neformálního předávání poznatků;
- (b) dbát o stálou informovanost veřejnosti o nebezpečích ohrožujících toto dědictví a o aktivitách prováděných při plnění této Úmluvy;
- (c) podporovat výchovu k zachování přírodních prostor a památných míst, jejichž existence je nezbytná pro projevy nemateriálního kulturního dědictví.

Článek 15 – Účast společenství, skupin a jednotlivců

V rámci činností na zachování nemateriálního kulturního dědictví každý smluvní stát usiluje o zajištění co nejširší účasti společenství, skupin a případně též jednotlivců, kteří vytvářejí, udržují a předávají toto dědictví, a o jejich aktivní zapojení do správy tohoto dědictví.

IV. Zachování nemateriálního kulturního dědictví na mezinárodní úrovni

Článek 16 – Reprezentativní seznam nemateriálního kulturního dědictví lidstva

1. K tomu, aby zajistil lepší zviditelnění nemateriálního kulturního dědictví a povědomí o jeho významu, jakož i s cílem podpořit dialog založený na úctě ke kulturní různorodosti, Výbor na návrh příslušných smluvních států sestavuje, aktualizuje a zveřejňuje Reprezentativní seznam nemateriálního kulturního dědictví lidstva.

2. Výbor navrhuje a předkládá Valnému shromáždění ke schválení kritéria pro sestavování, aktualizaci a zveřejňování tohoto reprezentativního seznamu.

Článek 17 – Seznam nemateriálního kulturního dědictví vyžadujícího naléhavě zachování

1. Za účelem přijetí vhodných zachovných opatření Výbor sestavuje, aktualizuje a zveřejňuje Seznam nemateriálního kulturního dědictví vyžadujícího naléhavě zachování a do uvedeného seznamu zapisuje toto dědictví na žádost dotčeného smluvního státu.

2. Výbor navrhuje a předkládá Valnému shromáždění ke schválení kritéria pro sestavování, aktualizaci a zveřejňování tohoto seznamu.

3. V případech mimořádné naléhavosti, jejíž objektivní kritéria schvaluje Valné shromáždění na návrh Výboru, Výbor může zapsat součást tohoto dědictví na seznam uvedený v odstavci 1 po konzultaci s dotčeným smluvním státem.

Článek 18 – Programy, projekty a aktivity na zachování nemateriálního kulturního dědictví

1. Na základě návrhů předložených smluvními státy a v souladu s kritérii, která stanoví Výbor a schválí Valné shromáždění, Výbor pravidelně vybírá a podporuje národní, subregionální a regionální programy, projekty

activities for the safeguarding of the heritage which it considers best reflect the principles and objectives of this Convention, taking into account the special needs of developing countries.

2. To this end, it shall receive, examine and approve requests for international assistance from States Parties for the preparation of such proposals.

3. The Committee shall accompany the implementation of such projects, programmes and activities by disseminating best practices using means to be determined by it.

V. International cooperation and assistance

Article 19 – Cooperation

1. For the purposes of this Convention, international cooperation includes, inter alia, the exchange of information and experience, joint initiatives, and the establishment of a mechanism of assistance to States Parties in their efforts to safeguard the intangible cultural heritage.

2. Without prejudice to the provisions of their national legislation and customary law and practices, the States Parties recognize that the safeguarding of intangible cultural heritage is of general interest to humanity, and to that end undertake to cooperate at the bilateral, subregional, regional and international levels.

Article 20 – Purposes of international assistance

International assistance may be granted for the following purposes:

- (a) the safeguarding of the heritage inscribed on the List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding;
- (b) the preparation of inventories in the sense of Articles 11 and 12;
- (c) support for programmes, projects and activities carried out at the national, subregional and regional levels aimed at the safeguarding of the intangible cultural heritage;
- (d) any other purpose the Committee may deem necessary.

Article 21 – Forms of international assistance

The assistance granted by the Committee to a State Party shall be governed by the operational directives foreseen in Article 7 and by the agreement referred to in Article 24, and may take the following forms:

- (a) studies concerning various aspects of safeguarding;
- (b) the provision of experts and practitioners;
- (c) the training of all necessary staff;
- (d) the elaboration of standard-setting and other measures;

a aktivity na zachování dědictví, které podle jeho názoru nejlépe odrážejí zásady a cíle této Úmluvy, přičemž zohledňuje zvláštní potřeby rozvojových zemí.

2. Za tímto účelem Výbor přijímá, posuzuje a schvaluje žádosti smluvních států o mezinárodní pomoc při přípravě těchto návrhů.

3. S využitím prostředků, které k tomu stanoví, Výbor doprovází provádění těchto projektů, programů a aktivit šířením nejlepších postupů.

V. Mezinárodní spolupráce a pomoc

Článek 19 – Spolupráce

1. Pro účely této Úmluvy zahrnuje mezinárodní spolupráce mimo jiné výměnu informací a zkušeností, společné iniciativy a zavedení mechanismu pomoci smluvním státům v jejich úsilí zachovat nemateriální kulturní dědictví.

2. Aniž by tím byla dotčena ustanovení národních právních předpisů, zvykového práva a postupů, smluvní státy uznávají, že zachování nemateriálního kulturního dědictví je v obecném zájmu lidstva, a zavazují se spolupracovat za tímto účelem na dvoustranné, subregionální, regionální i mezinárodní úrovni.

Článek 20 – Účely mezinárodní pomoci

Mezinárodní pomoc může být poskytnuta za těmito účely:

- a) zachování dědictví zapsaného na Seznam nemateriálního dědictví potřebujícího naléhavě zachování;
- b) příprava soupisů ve smyslu článků 11 a 12;
- c) podpora programů, projektů a aktivit prováděných na národní, subregionální a regionální úrovni a zaměřených na zachování nemateriálního kulturního dědictví;
- d) jakýkoli jiný účel, který by Výbor považoval za nezbytný.

Článek 21 – Formy mezinárodní pomoci

Pomoc poskytnutá Výborem smluvnímu státu se řídí prováděcími směrnici předpokládanými v článku 7 a dohodou níže uvedenou v článku 24 a může mít tyto formy:

- a) studie o různých aspektech zachování;
- b) poskytnutí odborníků a pracovníků z praxe;
- c) školení nezbytného personálu;
- d) vypracování normativních a dalších opatření;

- (e) the creation and operation of infrastructures;
- (f) the supply of equipment and know-how;
- (g) other forms of financial and technical assistance, including, where appropriate, the granting of low-interest loans and donations.

Article 22 – Conditions governing international assistance

1. The Committee shall establish the procedure for examining requests for international assistance, and shall specify what information shall be included in the requests, such as the measures envisaged and the interventions required, together with an assessment of their cost.
2. In emergencies, requests for assistance shall be examined by the Committee as a matter of priority.
3. In order to reach a decision, the Committee shall undertake such studies and consultations as it deems necessary.

Article 23 – Requests for international assistance

1. Each State Party may submit to the Committee a request for international assistance for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory.
2. Such a request may also be jointly submitted by two or more States Parties.
3. The request shall include the information stipulated in Article 22, paragraph 1, together with the necessary documentation.

Article 24 – Role of beneficiary States Parties

1. In conformity with the provisions of this Convention, the international assistance granted shall be regulated by means of an agreement between the beneficiary State Party and the Committee.
2. As a general rule, the beneficiary State Party shall, within the limits of its resources, share the cost of the safeguarding measures for which international assistance is provided.
3. The beneficiary State Party shall submit to the Committee a report on the use made of the assistance provided for the safeguarding of the intangible cultural heritage.

VI. Intangible Cultural Heritage Fund

Article 25 – Nature and resources of the Fund

1. A “Fund for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage”, hereinafter referred to as “the Fund”, is hereby established.
2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.

- e) zřízení a provoz infrastruktury;
- f) dodávka zařízení a know-how;
- g) další formy finanční a odborné pomoci zahrnující, je-li to nezbytné, poskytnutí nízko úročených půjček a darů.

Článek 22 – Podmínky mezinárodní pomoci

1. Výbor stanoví postup pro posuzování žádostí o mezinárodní pomoc a určí, které údaje tato žádost musí obsahovat, jako jsou předpokládaná opatření a nezbytné zásahy spolu s odhadem nákladů.

2. V naléhavých případech Výbor posuzuje žádost o pomoc přednostně.

3. Výbor provádí studie a konzultace, které považuje za nezbytné pro vydání rozhodnutí.

Článek 23 – Žádost o mezinárodní pomoc

1. Každý smluvní stát může Výboru předložit žádost o mezinárodní pomoc na zachování nemateriálního kulturního dědictví vyskytujícího se na jeho území.

2. Tato žádost může být rovněž předložena společně dvěma nebo více státy.

3. Žádost musí obsahovat údaje stanovené v článku 22 odstavec 1 spolu s nezbytnou dokumentací.

Článek 24 – Úloha smluvních států přijímajících pomoc

1. V souladu s ustanoveními této Úmluvy se poskytnutá mezinárodní pomoc řídí dohodou mezi smluvním státem přijímajícím pomoc a Výborem.

2. Smluvní stát přijímající pomoc v mezích svých možností zpravidla nese část nákladů na ochranná opatření, na která se mezinárodní pomoc poskytuje.

3. Smluvní stát přijímající pomoc předloží Výboru zprávu o využití pomoci poskytnuté na zachování nemateriálního kulturního dědictví.

VI. Fond nemateriálního kulturního dědictví

Článek 25 – Povaha a zdroje fondu

1. Zřizuje se „Fond na zachování nemateriálního kulturního dědictví“ (dále jen „Fond“).

2. Fond se zřizuje jako svěřenecký fond podle ustanovení finančních předpisů UNESCO.

3. The resources of the Fund shall consist of:
 - (a) contributions made by States Parties;
 - (b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;
 - (c) contributions, gifts or bequests which may be made by:
 - (i) other States;
 - (ii) organizations and programmes of the United Nations system, particularly the United Nations Development Programme, as well as other international organizations;
 - (iii) public or private bodies or individuals;
 - (d) any interest due on the resources of the Fund;
 - (e) funds raised through collections, and receipts from events organized for the benefit of the Fund;
 - (f) any other resources authorized by the Fund's regulations, to be drawn up by the Committee.
4. The use of resources by the Committee shall be decided on the basis of guidelines laid down by the General Assembly.
5. The Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by the Committee.
6. No political, economic or other conditions which are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.

Article 26 – Contributions of States Parties to the Fund

1. Without prejudice to any supplementary voluntary contribution, the States Parties to this Convention undertake to pay into the Fund, at least every two years, a contribution, the amount of which, in the form of a uniform percentage applicable to all States, shall be determined by the General Assembly. This decision of the General Assembly shall be taken by a majority of the States Parties present and voting which have not made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article. In no case shall the contribution of the State Party exceed 1% of its contribution to the regular budget of UNESCO.
2. However, each State referred to in Article 32 or in Article 33 of this Convention may declare, at the time of the deposit of its instruments of ratification, acceptance, approval or accession, that it shall not be bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.
3. A State Party to this Convention which has made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall endeavour to withdraw the said declaration by notifying the Director-General of UNESCO. However, the withdrawal of the declaration shall not take

3. Zdroje Fondu tvoří:

- a) příspěvky smluvních států;
- b) prostředky vyčleněné pro tento účel Generální konferencí UNESCO;
- c) příspěvky, dary či dědictví, které mohou věnovat:
 - i) jiné státy,
 - ii) organizace a programy ze systému Spojených národů, zejména pak Rozvojový program OSN, jakož i jiné mezinárodní organizace,
 - iii) veřejné či soukromé organizace a jednotlivci;
- d) úroky splatné z prostředků Fondu;
- e) výtěžky sbírek a výnosy z akcí pořádaných ve prospěch Fondu;
- f) další prostředky v souladu s předpisy pro Fond vydané Výborem.

4. O využití zdrojů Výborem se rozhoduje na základě směrnic vydaných Valným shromážděním.

5. Výbor může přijímat příspěvky a další formy pomoci pro obecné i konkrétní účely související s jednotlivými projekty, pokud tyto projekty schválil Výbor.

6. Příspěvky do Fondu nesmějí být spojeny s politickými, hospodářskými ani jinými podmínkami, které jsou neslučitelné s cíli této Úmluvy.

Článek 26 – Příspěvky smluvních států do Fondu

1. Aniž by tím byla dotčena možnost dodatečných dobrovolných příspěvků, zavazují se smluvní státy této Úmluvy, že alespoň jednou za dva roky vloží do Fondu příspěvek, jehož výši stanoví Valné shromáždění formou jednotné procentuální sazby platné pro všechny státy. Toto rozhodnutí Valné shromáždění přijímá většinou přítomných a hlasujících smluvních států, které neučinily prohlášení podle odstavce 2 tohoto článku. V žádném případě příspěvek smluvního státu do Fondu nesmí přesáhnout 1 % příspěvku tohoto státu do řádného rozpočtu UNESCO.

2. Státy uvedené v článku 32 nebo v článku 33 této Úmluvy však mohou při uložení ratifikačních listin nebo listin o přijetí, schválení či přistoupení prohlásit, že se na ně ustanovení odstavce 1 tohoto článku nevztahuje.

3. Smluvní stát této Úmluvy, který vydal prohlášení podle odstavce 2 tohoto článku, bude usilovat o odvolání uvedeného prohlášení prostřednictvím nóty generálnímu řediteli UNESCO. Odvolání tohoto prohlášení nicméně

effect in regard to the contribution due by the State until the date on which the subsequent session of the General Assembly opens.

4. In order to enable the Committee to plan its operations effectively, the contributions of States Parties to this Convention which have made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall be paid on a regular basis, at least every two years, and should be as close as possible to the contributions they would have owed if they had been bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

5. Any State Party to this Convention which is in arrears with the payment of its compulsory or voluntary contribution for the current year and the calendar year immediately preceding it shall not be eligible as a Member of the Committee; this provision shall not apply to the first election. The term of office of any such State which is already a Member of the Committee shall come to an end at the time of the elections provided for in Article 6 of this Convention.

Article 27 – Voluntary supplementary contributions to the Fund

States Parties wishing to provide voluntary contributions in addition to those foreseen under Article 26 shall inform the Committee, as soon as possible, so as to enable it to plan its operations accordingly.

Article 28 – International fund-raising campaigns

The States Parties shall, insofar as is possible, lend their support to international fund-raising campaigns organized for the benefit of the Fund under the auspices of UNESCO.

VII. Reports

Article 29 – Reports by the States Parties

The States Parties shall submit to the Committee, observing the forms and periodicity to be defined by the Committee, reports on the legislative, regulatory and other measures taken for the implementation of this Convention.

Article 30 – Reports by the Committee

1. On the basis of its activities and the reports by States Parties referred to in Article 29, the Committee shall submit a report to the General Assembly at each of its sessions.

2. The report shall be brought to the attention of the General Conference of UNESCO.

VIII. Transitional clause

Article 31 – Relationship to the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity

1. The Committee shall incorporate in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity the items proclaimed “Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity” before the entry into force of this Convention.

nenabude účinnosti na příspěvek, který tomuto státu náleží uhradit, dříve, než k datu zahájení příštího zasedání Valného shromáždění.

4. Pro efektivní plánování činnosti Výboru se příspěvky smluvních států této Úmluvy, které učinily prohlášení podle odstavce 2 tohoto článku, platí pravidelně alespoň každé dva roky, a měly by se co možná blížit příspěvkům, které by měly uhradit, kdyby byly vázány ustanoveními odstavce 1 tohoto článku.

5. Smluvní stát této Úmluvy, který je v prodlení s úhradou povinného nebo dobrovolného příspěvku za běžný a za bezprostředně předcházející kalendářní rok, není volitelný za člena Výboru; toto ustanovení neplatí pro první volby. Volební období takového státu, který již je členem Výboru, skončí k datu voleb uvedených v článku 6 této Úmluvy.

Článek 27 – Dobrovolný dodatečný příspěvek do fondu

Smluvní státy, které chtějí poskytnout dobrovolný příspěvek nad rámec příspěvku uvedeného v článku 26, vyrozumí o svém úmyslu Výbor co nejdříve, aby mohl řádně plánovat své úkony.

Článek 28 – Mezinárodní kampaně na získání prostředků

Smluvní státy poskytují v rámci svých možností podporu mezinárodním kampaním na získání prostředků organizovaným ve prospěch Fondu pod záštitou UNESCO.

VII. Zprávy

Článek 29 – Zprávy smluvních států

Smluvní státy předkládají Výboru v intervalech a způsobem, které Výbor určí, zprávy o legislativních, organizačních a dalších opatřeních přijatých k provádění této Úmluvy.

Článek 30 – Zprávy Výboru

1. Na základě svých aktivit a zpráv smluvních států podle článku 29 zpracovává a předkládá Výbor zprávu Valnému shromáždění na každém jeho zasedání.

2. Tato zpráva musí být dána na vědomí Generální konferenci UNESCO.

VIII. Přechodné ustanovení

Článek 31 – Vztah k Prohlášení mistrovských děl ústního a nemateriálního dědictví lidstva

1. Výbor zařadí do Reprezentativního seznamu nemateriálního kulturního dědictví lidstva položky prohlášené před vstupem této Úmluvy v platnost za Mistrovská díla ústního a nemateriálního dědictví lidstva.

2. The incorporation of these items in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity shall in no way prejudice the criteria for future inscriptions decided upon in accordance with Article 16, paragraph 2.
3. No further Proclamation will be made after the entry into force of this Convention.

IX. Final clauses

Article 32 – Ratification, acceptance or approval

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States Members of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.
2. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 33 – Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.
2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.
3. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 34 – Entry into force

This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other State Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 35 – Federal or non-unitary constitutional systems

The following provisions shall apply to States Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

- (a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those States Parties which are not federal States;
- (b) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent States, countries, provinces or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to

2. Zařazení těchto položek na Reprezentační seznam nemateriálního kulturního dědictví lidstva nepředjímá kritéria pro budoucí zápisy stanovená Výborem v souladu s článkem 16 odstavec 2.

3. Žádné další prohlášení nebude učiněno po vstupu této Úmluvy v platnost.

IX. Závěrečná ustanovení

Článek 32 – Ratifikace, přijetí nebo schválení

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení členskými státy UNESCO v souladu s jejich příslušnými ústavními postupy.

2. Listiny o ratifikaci, o přijetí nebo o schválení se uloží u generálního ředitele UNESCO.

Článek 33 – Přistoupení

1. Tato Úmluva je otevřena k přístupu všem státům, které nejsou členy UNESCO a které Generální konference UNESCO k přístupu vyzve.

2. Tato Úmluva je rovněž otevřena k přístupu územím s plnou vnitřní samosprávou, uznanou jako takovou Organizací spojených národů, přestože tato území nedosáhla plné nezávislosti podle rezoluce Valného shromáždění OSN 1514 (XV), a mají-li pravomoci ve věcech upravených touto Úmluvou, včetně pravomoci uzavírat o těchto věcech smlouvy.

3. Listiny o přistoupení se uloží u generálního ředitele UNESCO.

Článek 34 – Vstup v platnost

Tato Úmluva vstoupí v platnost tři měsíce od data uložení třicáté ratifikační listiny nebo listiny o přijetí, schválení nebo přistoupení, ale pouze ve vztahu ke státům, které své ratifikační listiny nebo listiny o přijetí, schválení nebo přistoupení uložily před tímto datem. Ve vztahu k jinému smluvnímu státu vstoupí v platnost tři měsíce poté, co daný stát uložil ratifikační listiny nebo listiny o přijetí, schválení nebo přistoupení.

Článek 35 – Federativní či neunitární ústavní systém

Následující ustanovení platí pro státy s federativním nebo neunitárním ústavním systémem:

- a) pokud jde o ustanovení této Úmluvy, jejichž plnění je v působnosti federální nebo ústřední legislativní moci, budou závazky federální nebo ústřední vlády stejné jako v případě smluvních států, které nejsou státy federativními;
- b) pokud jde o ustanovení této Úmluvy, jejichž plnění je v působnosti jednotlivých ustavujících států, zemí, provincií nebo kantonů, které nejsou ústavním zřízením federace vázány k přijetí legislativních opatření,

take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States, countries, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 36 – Denunciation

1. Each State Party may denounce this Convention.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the Director-General of UNESCO.
3. The denunciation shall take effect twelve months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the denouncing State Party until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 37 – Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the Depositary of this Convention, shall inform the States Members of the Organization, the States not Members of the Organization referred to in Article 33, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 32 and 33, and of the denunciations provided for in Article 36.

Article 38 – Amendments

1. A State Party may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all States Parties. If, within six months from the date of the circulation of the communication, not less than one half of the States Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the General Assembly for discussion and possible adoption.
2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of States Parties present and voting.
3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted for ratification, acceptance, approval or accession to the States Parties.
4. Amendments shall enter into force, but solely with respect to the States Parties that have ratified, accepted, approved or acceded to them, three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the States Parties. Thereafter, for each State Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that State Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 5 concerning the number of States Members of the Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.

federální vláda seznámí se zmíněnými ustanoveními doprovázenými jejím příznivým stanoviskem příslušné orgány států, zemí, provincií nebo kantonů o těchto ustanoveních za účelem jejich přijetí.

Článek 36 – Výpověď

1. Každý smluvní stát může tuto Úmluvu vypovědět.
2. Výpověď se oznamuje písemně listinou uloženou u generálního ředitele UNESCO.
3. Výpověď nabude účinnosti dvanáct měsíců po přijetí listiny o výpovědi. Nebude mít vliv na finanční závazky vypovídajícího smluvního státu do data, k němuž nabývá účinnosti.

Článek 37 – Funkce deponitáře

Generální ředitel UNESCO jakožto deponitář této Úmluvy bude informovat členské státy Organizace, státy, které nejsou členy Organizace uvedené v článku 33, jakož i Organizaci spojených národů o uložení všech listin o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení uváděných v článcích 32 a 33 i o výpovědích podle článku 36.

Článek 38 – Změny

1. Smluvní stát může písemným sdělením adresovaným generálnímu řediteli navrhnout změny této Úmluvy. Generální ředitel postoupí toto sdělení všem smluvním státům. Jestliže se ve lhůtě šesti měsíců od postoupení tohoto sdělení alespoň polovina smluvních států vysloví k žádosti kladně, generální ředitel předloží tento návrh k rozpravě a případnému přijetí při nejbližším zasedání Valného shromáždění.
2. Změny se přijímají dvoutřetinovou většinou přítomných a hlasujících smluvních států.
3. Přijaté změny budou předloženy smluvním státům k ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení.
4. Změny vstupují v platnost ve vztahu ke smluvním státům, které je ratifikovaly, přijaly, schválily nebo k nim přistoupily, tři měsíce po uložení listin uvedených v odstavci 3 tohoto článku dvěma třetinami smluvních států. Poté, pro každý smluvní stát, který změnu ratifikuje, přijímá, schvaluje nebo k ní přistoupí, vstupují uvedené změny v platnost tři měsíce od data uložení ratifikačních listin nebo listin o přijetí, schválení nebo přistoupení tímto smluvním státem.
5. Postup uvedený v odstavcích 3 a 4 se nevztahuje na změny článku 5 týkajícího se počtu členských států Výboru. Tyto změny jsou platné od okamžiku přijetí.

6. A State which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered:

- (a) as a Party to this Convention as so amended; and
- (b) as a Party to the unamended Convention in relation to any State Party not bound by the amendments.

Article 39 – Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, the six texts being equally authoritative.

Article 40 – Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.

6. Pakliže stát, který se smluvní stranou této Úmluvy stane po datu vstupu v platnost změn podle odstavce 4 tohoto článku, nevyjádří opačný úmysl, považuje se za:

- a) stranu této Úmluvy v pozdějším znění a
- b) stranu této Úmluvy v původním znění ve vztahu k těm smluvním státům, které změnami nejsou vázány.

Článek 39 – Závazná znění

Tato Úmluva byla vyhotovena v arabštině, čínštině, angličtině, francouzštině, ruštině a španělštině, přičemž všech šest znění má stejnou platnost.

Článek 40 – Registrace

V souladu s článkem 102 Charty Organizace spojených národů bude tato Úmluva na žádost generálního ředitele UNESCO zaregistrována v Sekretariátu Organizace spojených národů.

Dáno v Paříži tohoto třetího dne měsíce listopadu 2003 ve dvou shodných vyhotoveních podepsaných předsedou 32. zasedání Generální konference UNESCO a generálním ředitelem UNESCO. Tato vyhotovení se uloží v archivu UNESCO. Ověřené kopie se doručí všem státům uvedeným v člancích 32 a 33 a Organizaci spojených národů.

Výše uvedený text je autentickým zněním Úmluvy, kterou Generální konference UNESCO přijala na svém 32. zasedání v Paříži, jež skončilo sedmnáctého října 2003.

Na důkaz čehož podepisují níže uvedení tuto Úmluvu tohoto třetího dne měsíce listopadu 2003.

Předseda Generální konference UNESCO

Generální ředitel UNESCO

40**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 23. ledna 2009 byla ve Vídni podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a Rakouskou spolkovou vládou o propojení české rychlostní silnice R 52 a rakouské dálnice A 5 na česko-rakouských státních hranicích.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 4 odst. 3 dne 16. března 2009.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA
mezi vládou České republiky
a Rakouskou spolkovou vládou
o propojení české rychlostní silnice R 52
a rakouské dálnice A 5
na česko-rakouských státních hranicích

Vláda České republiky a Rakouská spolková vláda (dále jen „smluvní strany“),

- ve snaze o zkvalitnění silničního spojení, se zaměřením na podporu rozvoje obchodu a ekonomických vztahů mezi oběma státy,
 - ve snaze o ochranu životního prostředí, racionální využití energie, bezpečnost silničního provozu a zlepšení pracovních podmínek řidičů a
 - při uznání vzájemných výhod a zájmu ve věci propojení rychlostní silnice R 52 a dálnice A 5 na společných státních hranicích,
- se dohodly takto:

Článek 1

Předmětem této dohody je propojení rychlostní silnice R 52 na území České republiky a dálnice A 5 na území Rakouské republiky na česko-rakouských státních hranicích mezi městy Mikulov a Drasenhofen.

Článek 2

1. Propojení kapacitních pozemních komunikací se uskuteční na společných státních hranicích v katastru obce Mikulov na české straně a v katastru obce Drasenhofen na rakouské straně mezi hraničními znaky IX/72-3 (C) a IX/73-1 (Ö).

2. Podrobné stanovení trasy a příslušných parametrů pozemních komunikací v místě propojení na česko-rakouských státních hranicích bude provedeno na základě vzájemně zkoordinované projektové dokumentace.

3. Ustanovení odstavce 2 bude realizovat na území České republiky Ředitelství silnic a dálnic ČR a na území Rakouské republiky Spolkové ministerstvo dopravy, inovace a technologie.

Článek 3

Prováděním této dohody nedojde k žádné změně průběhu česko-rakouských státních hranic.

Článek 4

1. Tato dohoda může být změněna nebo doplněna písemnou formou na základě vzájemné dohody obou smluvních stran.

2. Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou.

3. Tato dohoda podléhá schválení v souladu s vnitrostátními právními předpisy každé smluvní strany, což bude potvrzeno výměnou nót. Dohoda vstoupí v platnost uplynutím třicátého dne ode dne doručení pozdější noty.

Dáno ve Vídni dne 23. ledna 2009 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu České republiky
RNDr. Jan Koukal v. r.
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec
České republiky v Rakouské republice

Za Rakouskou spolkovou vládu
Dr. Rudolf Lennkh v. r.
vedoucí sekce
Ministerstva zahraničních věcí

8591449014021

ISSN 1801-0393

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – Redakce: Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – Administrace: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. Roční předplatné se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2009 činí 3 000,- Kč, druhá záloha činí 3 000,-Kč) – Vychází podle potřeby – Distribuce: MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 175, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 175, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. Internetová prodejna: www.sbirkyzakonu.cz – Drobný prodej – Benešov: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; Brno: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; České Budějovice: SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; Cheb: EFREX, s. r. o., Karlova 31; Chomutov: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; Kadaň: Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; Kladno: eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; Klatovy: Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; Liberec: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Litoměřice: Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; Most: Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; Olomouc: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; Otrokovice: Ing. Kuččík, Jungmannova 1165; Pardubice: LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; Plzeň: Typos, tiskařské závody, s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; Praha 1: NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a.s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; Praha 4: SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; Praha 8: Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; Praha 9: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; Praha 10: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; Přerov: Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; Sokolov: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; Tábor: Milada Šimonová – EMU, Zavadišská 786; Teplice: Knihkupectví L&N, Kapelní 4; Ústí nad Labem: PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoony, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoony.cz, e-mail: kartoony@kartoony.cz; Zábřeh: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; Zatec: Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírky, tel.: 415 712 904. Distribuční podmínky předplatného: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Reklamacce: informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.